

אך היו טובים עוד פעם, ופרסמו דרכים להצלת הכסף ולשמירה על התכונות. **א. ריונפלד, חיפה**

תלוי מורד מן החבל
מדוע לא הפגנתם נגד המימשל הצבאי לפני שבצעורה שנה, בתחילתו, כשכל הצינין היה עדיין טרי, וניתן היה לתקנו?
ענה, אחרי שנים רבות של הפחתה שינאה בין שני העמים, כבר מאוחר. לערבים תהיה הרגשה כמו תלוי שהורד מהחבל. האם בארצות ערב קיימים אנשים כמו אורי אבנרי, אורי זוהר ואורי דימיח, הלוחמים למען יהודי ארצותיהם?
רותי צדלכין, כפר ליהמן

צדלכין

המטאטא שלא ירה
צוטסתי שלא כהלכה בעניין עדין מאור שיתוף תלמידים ערביים בשעורי הגנ"ע (העולם הזה 1437).
כונתי, קודם כל, להערה המיוחסת לי כי "אינני רואה כל פגם בכך שתלמידים ערביים יועסקו בעבודות נקיון במקום ש"עורי גנ"ע". לא אמרתי זאת, וגם אינני חושב כך.

הדברים המעצתים הופיעו לראשונה בי הארץ, וצוטטו לאחר מכן בשבועונים. הסברתי לכתבם כי אינם נכונים, והסברתי לו כי השאלה כיצד לנהוג בתלמידים, המשותפים משיעור, נתונה לשיקולו ולתבונתו של כל מנהל בית-ספר, ואינה עניין למשרד החינוך או לדובריו.
הדגשתי בפניו כי לא שמעתי כלל על מיקרה קונקרטי בו מועסקים תלמידים ערביים בעבודות-נקיון בשעת שיעורי הגנ"ע, וכי המשרד לא נתבקש מעולם לחתום את דעתו על-כך. ואמנתי, מן הכתבה מסתבר כי מיקרה כזה לא אירע כלל.
אני מבין היטב כי בהיעדר ציטוט כזה לא היה מקום לכתרת, גם מטאטא יכול לירות! אך עם כל אהדתי לבעיות העריכה שלכם, לא קיבלתי על עצמי לספק לכם פתרונות.
אשר לצד העקרוני של בעיית השתתפות (המשך בעמוד 6)

עצמאות הממשמש ובא: הכל בלוף! אין בכלל עצמאות.

יגאל חבר, טבריה

קרה כאן וקרה שם
לשוא אתם באים בטענות לצנוורה. גם את אמריו של איש הבטחון הידוע משה דיין, בהארץ, השבוע, מגלחים פה ושם, ומשאירים אותו רצוף קרחות. לא חשוב מי הכותב, אורי אבנרי או משה דיין, אינטרס הבטחון עומד מעל השיקולים האישיים!
דויד כהן, תל-אביב

איך כולם היו כמוהו
רס"ר חזי, המפורסם בכל צה"ל, ראוי לשבח, על כי יחידתו אימצה את בית החולים בארבעקב.
נודמן לי מיספר פעמים להיות נוכח בי ערבי בידור המאורגנים עליי, לראות את שימחת החולים ואת האחירה העליונה ששורת אותה עת בין כתלי בית-החולים. כולם קוראים לו אבא. בגלל הדמיון בי

חזי

ג'מירי

נינו, היו כאלה שניגשו אלי ושטחו בפני את צרותיהם ובעיותיהם.
הכל שלא כולם הולכים בדרכי הרס"ר. **ברוך ג'מירי**, ביג"י התימני, פתח-תקעה שני השפטים המפורסמים — ראה תמונת.

איך להציל את הכסף?
קראתי על התוכנית הסודית לפיחות ערך הכסף (העולם הזה 1436). כבר פעמיים סבלתי מפיתוחים כאלה, ב-1952 וב-1962. הפסדתי אז הרבה מחסכונותי. אינני סוחר או איש-עסקים, סתם שכיר, הצובר אגורה לאגורה לעת זיקנה.
היתם יחידים שפירסמתם את הפרטים על התוכנית, ועל כך נתונה לכם תודתי.

והוא משום מה לא שעה לבקשת. תפסתיו בזנבו והשלכתיו אל על. וראה זה פלא: הדג עף.

אולי יש לנהוג כך עם המיטטר בישראל? אריעזר דהן, רמת-גן

למרות התנגדותי לגישתכם כלפי המיעוט הערבי, ולהשתלבות במרחב השמי, עלי לציין כי כתיבתו של העורך, "ריח מסויים" (העולם הזה 1435), עוררה בי הרהורים מדיניים על בעיות הפנים, הבטחון והחוק של ישראל.

א. פ. תל-אביב

מי אתה, מר רפאל?
כל מפלגה, שנוציגיה בכנסת יתנו את ידם להסרת פרשת רפאל מעל סדר היום, חשודה כשופתה לפשע. כי למה יש להגן על אדם, אפילו שהוא אישיות חשובה, כי ששופט נכבד קובע כי הוא מעורב בפרשת שחיתות? לכן יש מקום להחשד, כי מפלגה זו מסרבת לדון בעניין ולחשוף אותו, יוצרת בכך תקדים, כדי להגן על מישהו מחבריה, במקרה ש"יתפס בעבירה דומה. **ארי אברהמי, ירושלים**

אברהמי

באנגליה מספיק שבעל כהונה רמה יזכר בסמיכות לפרשה מלוכלכת, כדי שהוא יתפטר. וכאן מחכים עד ששופט יצביע ב"ידו ויאמר: אשם אתה! כדי שהאיש יואיל ללכת, וגם זה רק בנס.
אחר-כך יש לו עוד חוצפה לבוא בטענות, כמו רפאל: "השופט החוקר היה חייב להודיע לי ששפיגל הפר את שתיקתו."
למה? מי אתה, מר רפאל, שתחייב שופט להודיע לך על כל התפתחות במהלך החקירה?

אבי רונן, חיפה
אחרי רפאל, חייב גם השר הממונה עלי, משה חיים שפירא, ללכת, ולו מטעמי אתיקה פשוטים.
שרה ברגמן, רחובות

ביקור הגברים הזרים
הביקורים האמריקאים בכור בדימונה באו להזכיר לאזרחי ישראל, ערב יום ה

אתה טוען כי ברצונך לשנות את המיטטר ולהגשים את המדיניות שלכם. אם כך, קום ופעל!

אתה דוגל במיטטר דימוקרטי, ואינך מתכוון לעשות מהפכה, לכן קיימות בפניך שתי אפשרויות: להצטרף לאחת המפלגות הקיימות, או להקים מפלגה חדשה.

קל מאד לשבת מאחורי מכתבה ולכתוב מאמרים יפים, לשלול את המדיניות הקיימת ולהציע מיטטר אחר במקום זה הקיים עתה. הרבה יותר קשה להיכנס לחיים הפוליטיים, להאבק בפועל ממש על השלטון, ולהילחם על הנהגת עקרונות חדשים.

תאר לך, מר אבנרי, שאתה היית מנהיג מפלגת הרוב, ואתה היית צריך להקים קואליציה, ולחזר לשם כך על כמה עקרונות. האם היית מוותר או על השלטון? אם היית מדינאי אמיתי, יש להניח שגם אתה היית מקים את הקואליציה, מתפשר, ופועל לשינוי המצב לטובתך, כדי שבעתיד תוכל להתפשר פחות ולהתקרב יותר למטרתך: לכינון ישראל האידאלית. כך דרכה של מדיניות, וכך דרכו של מדינאי במדינה דימוקרטיה.

אך יתכן שאינך מדינאי, ואתה רואה את עצמך רק כעיתונאי, אם כך, אל לך לדבר על תפיסת השלטון.

מניין הבטחון שאתם הייתם עונים לי בורגיבה "בוהירות, בחשבוך, בחינוך קר, בקור רוח, מבלי לאבד אף רגע את עשי תוונתנו, מבלי להיגרר אחרי התלהבותנו הכנה והדינמית?"

הרי גם המיטטר הנוכחי פועל כך, כזה שאינו מגלה לציבור פרטים על מגעים סודיים בנוגע לסיכסוך הישראלי-ערבי. ה"מיטטר" אינו מגלה פרטים אלה מטעמי "בוהירות, חשבוך ותיכונן..." ואתה מנצל את שתיקתו ומפרסם מאמרים על הטיפשות, היוקנה וצרות האופק של המנהיגים המדיניים של ישראל. איפה העקרון של ה"מיטטר פלני?"

אריה סקורניק, ירושלים
כל המגעים של המדינה ידועים למערכת, מובאים בחשבון עליידי הכותבים, גם כשאין גם ניתנים לפירסום.

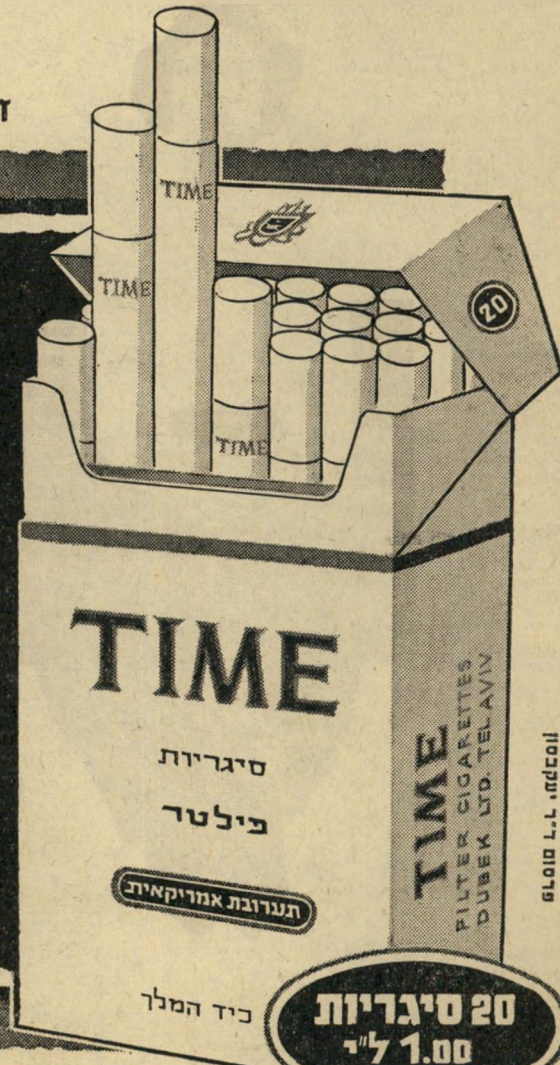
מול בורגיבה נוהגים מנהיגי ישראל כבת יענה.

ששון אריעזר, תל-אביב
ככתבה "מול בורגיבה" יש הנחה אחת שאינה מודייקת: שאין דג מסוגל לעוף. זכורני כי בילדותי ביקשתי מדג לעוף,

זו הפעם הראשונה בישראל:

TIME

מתכונת אמריקאית תנורובת אמריקאית

פילטר * כיד המלך * קופסת מכסובב * תוצרת דובק בע"מ